

hen, naar der maaske er 200 Besætninger, forbyder vi Mælkeleverance og træffer mange andre kostbare Foranstaltninger, men til sidst, naar Sygdommen har bredt sig over hele Landet, saa kan det godt være det klogeste at stikke Hænderne i Lommen og sige: Nej, nu holder vi op. Naturen har ogsaa en Maade at forhindre en saadan Sygdom paa, og det er vist den billigste og bedste. Jeg tror, vi for Mund- og Klovesygens Vedkommende er naaet til dette Standpunkt, og jeg er tilbøjelig til at tro, at det samme er Tilfældet for visse andre Sygdommes Vedkommende.

Overfor det ærede Medlem Hr. Holsteins Udtalelse om, at han tror, den nuværende Anmeldelsespligt giver større Garanti end det, der her er foreslaaet, maa jeg sige, at jeg er ganske enig med den sidste ærede Taler i, at deri tager det ærede Medlem Hr. Holstein fejl. Denne Anmeldelsespligt kender Landmændene end ikke, og en Lovbestemmelse, der er saa død i Befolkningen, at den overhovedet ikke naar ind til Hjernecellerne hos dem, den angaar, den har ingen Betydning som en levende og virksom Lovgivning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Det er jo ganske rigtigt, at den smitsomme Tuberkulose frembyder ikke ringe Analogi med den smitsomme Kastning, og naar man er vejet tilbage fra at have lignende Sikkerhedsregler overfor den smitsomme Tuberkulose som overfor Kastningen, vil jeg dertil sige: Der er jo dog økonomisk set den store Forskel, at den Mand, der køber et Kreatur fra en Besætning, hvor der er Tuberkulose, og maaske et Kreatur, som har reageret for Tuberkulinprøven, han kan meget vel købe en udmærket god Malkeko, for det er netop tidt de allerbedste Malkekøer, de, der har reageret for Tuberkulinprøven, men det medfører jo slet ikke det økonomiske Tab for Landmanden som at faa en smitsom Kaster ind i Besætningen, der maaske smitter og ødelægger Landmandens hidtil sunde Besætning. Endelig med Hensyn til Mund- og Klovesygdommen er det jo ganske rigtigt, som den højtærede Landbrugsminister siger, at det kan meget vel tænkes, at et Kreatur kunde sælges fra en Besætning, der er smittet af Mund- og Klovesygen, uden at det kan ses paa den. Javel, det

kan det, men saa meget mere Grund er der dog til at opretholde Kautelerne, som man har dem ved Mund- og Klovesyge; dem vil den højtærede Minister jo ikke stryge, med Hensyn til dem viger han tilbage for at give los, selv om de paagældende Foranstaltninger i mange Tilfælde utvivlsomt ikke er effektive — i den Henseende har det ærede Medlem Hr. J. P. Jensen jo fuldstændig Ret i de Udtalelser, han fremsatte. Men netop derfor forstaaer jeg ikke, hvorfor man — naar man holder igen her, og naar man baade paa det ene og det andet Omraade overfor Tuberkulosen, skønt denne Sygdom betyder langt mindre end den smitsomme Kastning, alligevel beholder Kautelerne —, hvorfor man saa giver fuldstændig los, hvor det gælder denne Sygdom, for at spare disse Penge. Er det ikke — det gentager jeg — er det ikke muligt at spare Penge for Staten med Hensyn til denne Sygdom og alligevel at opretholde Kauteler, som, selv om de ikke er ubetinget effektive, alligevel er bedre end ingenting?

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Det ærede Medlem Hr. Holstein er stadig ikke heldig i Sammenligningen mellem Tuberkulose og Mund- og Klovesyge. Det er jo ganske rigtigt, at hvis man køber en Ko, der har reageret for Tuberkulinprøven, saa kan det godt være en udmærket Ko; men hvis man køber en Ko, der har kastet, kan det sandelig være en lige saa god Ko; i Regelen kaster den kun den ene Gang, eller i hvert Fald, hvis den kaster to Gange, saa er det dermed forbi, men der er den samme Fare for at indslæbe Smitten i en Besætning, der i Forvejen er ren, det er ganske tilsvarende. Men naar man ikke kan gribe ind overfor en Sygdom, der forekommer paa den bestemte Maade, hvorpaa denne Sygdom nu forekommer her i Landet, kan man heller ikke gøre det overfor en Sygdom, der hedder smitsom Kastning.

Maa jeg for øvrigt i Anledning af det ærede Medlems Slutningsbemærkning sige, at det var netop det, jeg sagde, at der overfor Mund- og Klovesyge burde foretages Ændringer, og der er foretaget Ændringer i Lovgivningen, Ændringer, der tillader Landbrugsministeren at afpasse den Fremgangsmaade, der paa ethvert givet Tidspunkt bør anvendes. Men naar der ikke nu er Grund til at fortsætte den Udvikling, som min højtærede Forgænger har været inde paa, saa skyldes det den Omstændighed, at nu er Sygdommen paa et